

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/64/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010761
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010761.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a Mgr. Rudolfa Ďurtu, v trestnej veci obžalovaného V. T., stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.septembra 2015, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/151/2014 zo dňa 22.04.2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/ ods. 3 Tr.por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/151/2014 z 22.4.2015 vo výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. rozhodujúc sám

o d s u d z u j e

obžalovaného V. T., nar. X.XX.XXXX vo X., trvale bytom D. XXX,

podľa § 364 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm.d/, j/, § 38 ods. 3 a § 56 ods. 2 Tr.zák. na peňažný trest vo výmere 1 000,- € (jedentisíc Eur).

Podľa § 57 ods. 2 Tr.zák. zaplatená suma peňažnému trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd u k l a d á obž. V. T. náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/151/2014 zo dňa 22.04.2015 bol obž. V. T. uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. a to za skutok, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

dňa 30.06.2014 v čase okolo 22.00 h pri autobusovej zastávke MHD pri parku Višňovského, pri hlavnej železničnej stanici vo Zvolene bezdôvodne fyzicky napadol K. C., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že ho najprv päťou udrel do oblasti tváre a následne ho ďalej udieral a strkal smerom k blízkej lavičke, cez ktorú prepadol, čím K. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X., A. XX, nespôsobil žiadne zranenia, pričom tomuto prišiel na pomoc N. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorého V. T. taktiež napadol a to úderom päťou do ľavého líca a následne ho bil päťami do oblasti tváre, čím N. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D.

XXX, spôsobil zranenie a to zlomeninu nosových kostí, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 6 dní.

Za to mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pričom výkon trestu mu podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Súčasne podľa § 287 ods. 1 Tr.por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným a to N. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom D. XXX, škodu vo výške 412,-€ a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Bratislava, Mamateyova 17, škodu vo výške 48,62 €.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie proti výroku o vine a treste obž. V. T.. Prostredníctvom svojej obhajkyne v písomných dôvodoch odvolania v podstate uviedol, že sa necíti byť vinným zo žiadneho protiprávneho konania, poškodení si to vymysleli, o dôvode ich konania sa môže iba domnievať. Súd vyhodnotil svedeckú výpoveď S. C. G. ako účelovú, pričom prvostupňový súd uviedol, že obžalovaný je usvedčovaný výpoveďami poškodených, ich rozpormi vo výpovediach sa však nezaoberal. Preto navrhuje, aby odvolací súd v zmysle zásady in dubio pro reo zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol, že ho oslobodí spod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že sa skutok stal.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania, nad rámec toho poukázala na rozpory vo výpovediach poškodených, pričom sa nevedelo ustáliť miesto konfliktu, z uvedeného dôvodu navrhla aplikovať zásadu in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Pre úplnosť dodala, že obžalovaný je zamestnaný, priemerný mesačný zárobok je okolo 400,-€.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného V. T., keďže tento sám písomne požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti.

Na základe podaného odvolania krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré tomuto predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy v potrebnom rozsahu. V tomto smere odvolací súd zistil, že obžalovaný sa k spáchaniu skutku nepriznal, avšak z jeho správania bol usvedčovaný predovšetkým výpoveďami poškodených K. C. a N. K., ktorí opísali, ako došlo zo strany obžalovaného k útoku na ich osoby. Ich výpovede potvrdila svedkyňa X. B., ktorá videla predmetný incident. Skutočnosť, že k napadnutiu poškodeného K. C. obžalovaným došlo, nepriamo potvrdila i svedkyňa K. D., matka poškodeného K. C., ktorá sa to dozvedela potom, čo sa poškodený vrátil asi za 1 hodinu domov a povedal jej, že ho napadol obžalovaný, ktorý napadol aj poškodeného K.. Výpoveďami poškodených a svedkov zodpovedali aj závery znaleckého posudku znalca C.. E. B., ktorý opísal mechanizmus vzniku zranenia u poškodených ako možný a reálny podľa ich výpovede. V tejto súvislosti skutok preukazovali aj lekárske správy z ošetrenia poškodených K. C. a N. K., ako aj ďalšie listinné dôkazy a to výpis prijatých a odoslaných SMS-správ na telefóne svedkyne B., ako aj výpis z knihy fonogramov a hlásení. Vzhľadom k vykonaným dôkazom ani krajský súd nemohol vyhodnotiť obhajobu obžalovaného inak ako účelovú, ktorá ho mala zbaviť trestnej zodpovednosti za jeho konanie alebo túto znížiť na minimum. Z uvedeného dôvodu potom prvostupňový súd správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm.a/ Tr.zák., keďže na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti najmä tým, že napadol iného.

Na druhej strane krajský súd sa nestotožnil s uloženým trestom odňatia slobody obžalovanému. Na rozdiel od okresného súdu pri hodnotení dôkazov a osoby obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému nie je účelné ukladať trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, s podmieničným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, kedy doposiaľ nebol súdne trestaný, nebol ani riešený za priestupok a je pritom zamestnaný, jeho mesačná priemerná mzda sa pohybuje okolo 400,-€, krajský súd dospel k záveru, že na neho postačí pôsobiť peňažným trestom vo výmere 1 000,-€. Pre prípad, že by obžalovaný úmyselne zmaril výkon peňažného trestu, odvolací súd mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4

mesiace. Takto uložený trest krajský súd považuje za primeraný a zákonný, ktorý splní svoj účel v rámci generálnej, tak aj individuálnej prevencie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.